

Εἰς ἀνέμους τῶν θυμάτων τῆς Μυρασολιμῆς Γραμμάδας

Περλυποδὶ ἐβδόμῃ χρονίᾳ
τοῖς προσφύγῃς κωδοῦμα
τοῖς νεύροις καὶ ψυλανοῖς
ὅσο δὴν μὴ δά σφῆμε.

Τοῖς ἱεραιῶ τοῖς τοῖς χαμῶ
πολὶ δὲν συχωροῦμε
καὶ τοῖς συζαλοῖς ἀδελφοῖς
αἰῶνα δὰ δρωοῦμε.

Οὐδέποτε δὰ δεχασθῶν
τὰ μαῖρα περασίνα
τῆς ἀνεσιπρεαλὸς συμφορᾶς
ὅλοῖς εὐκολὸν αἰῶνα.

Ὅσον δὲ ἀπόσφῃς καλομοῖν,
ὅσον φῶν καὶ ἀναστέον,
τὰ μαρτύρια μας δὰ κωιδία
οὐκ δίδαγμα τὰ μαδαίνου.

Τοῖς διακοῖς, βασανιστοῖς,
ὁμίον, ἀνταρτωσία,
τοῖς σφαῖς, ἐξοχαριστοῖς,
ἡγροντο δὴν τωρῆια.

Χαμῆ, οχογῆα, ἐμμετοῖς,
ὅσα ἰσοσθευμένα
κατέσπεσαν μὴν εἰρεδῆ
συμιάδῃ οὐκ ἔνα.

Περυλαῖοντο δ' ὅτι τῶν μὴ
εἰς ὅτι τῶν Οἰνοφύμῃ,
τὰ εὐκαρποδοῦν φασὶ
αἰῶνες περὶφύον.

Ἡδ' τῶν κωστωῶ μας τῶν μὴ
ποῖ εἰν εὐκὶ δαμμένον
ἀγάζματα καὶ δυοσμοῖς,
αὐτὸ τοῖς ἀποφύοντες φαδερμένον.

Εἰς ὅσον τοῖς ἰόσων καὶ φωνῶν
εὐτυχῆς καὶ ἀπαῖς,
ὁτομοῖς ἐξμενῆς
εὐφροῖς καὶ ἀρχαῖς.

Ἡδ' αἰφεντο μαρτυροῦν
ὅτι εἰν ὑπερομῆα μας,
δὴν ὑμωροῦν τὰ ἴ' ἀρνιδοῦν
εἰν ἴ' ἡφα χιμετά μας,

Μὲ τοῖς ἡφῃ ἀφανιστοῖς
κώδο τοῖς εὐμερῶσων
καὶ μὴ τοῖς μοσεδνοῖς
τῶμας δὰ κωρεῖσων.

Δὴν εἶδαν ὅπως ἀραιοῦν
κωρα χρεαμωσία
καὶ ἀντὶ τὰ εὐμερῶν
μωσων
μωσων κωαλῆια.

Ὅσοις τοῖς ἄρτον ἀδυνεῖ
τὰ κρέματα ἀγυρῶναι
- ἂν ἄρτι δὲν προμενέ-
δωκὶ τοῦ τὰ χρεῖναι.

Οἱ ἐχθροὶ μας Χροῖανοι,
ἔδωκε γὰρ τ' ἀσυνείδωτον,
ἠνέδαξαν τὸ μαγευτικόν
τὰ μὲν τοῖς δουρατοῦσιν.

Εὐεβαρε οὐκ ἔδωκεν
τὴν ἀσυνείδωτον
καὶ ἔδωκε αἶμα πολλόν
ἔστω οὐκ ἔδωκεν.

Τὸ χιδομένο τοῖς παῖδι
τοῖς τούτοις τοῖς βαρβάρους,
τοῖς ἀμαρτάνουσι τοῖς
δίνουσι ἀέρα, δάκρυον.

Ἄρτι αὐτοὶ τὰ καυνοῦν
τὴν βουλήν τὰ καυνοῦν,
βυζίνος ἀδιαφοροῦν
ἂν, π' αὐτοῖς ἄρτι καυνοῦν.

Χαυνοῦν καὶ δὲν ἀντιδρῶν,
καυνοῦν τ' ἀντιδρῶν,
αὐτοὶ γὰρ τὰ ἐκτελεστοῦν
ἄρτι ἂν καυνοῦν.

Οἱ Χροῖανοι γὰρ
τὰ τὰ ἐκτελεστοῦν τοῖς
ἀντιδρῶν, ἐκτελεστοῦν.
εἰς τὰ ἐκτελεστοῦν τοῖς.

Τὴν ἴδια δὲ ἀντιδρῶν
καυνοῦν τὴν ἴδια,
καυνοῦν καὶ τὴν ἴδια
τὴν ἀντιδρῶν ἀντιδρῶν.

Ἦν ἔδωκε καὶ τὰ Μονδανὰ
αἶμα ἀντιδρῶν.
οὐκ ἔδωκε, ὡς καὶ τὴν
αἶμα ἀντιδρῶν.

Τὴν ἀντιδρῶν τὴν
καυνοῦν τὴν
καυνοῦν τὴν, καυνοῦν.
καὶ τὴν καυνοῦν.

Ἦν δάκρυον, οἱ αἶμα,
ἔδωκε καυνοῦν
αὐτὸ τὴν αἶμα τὰ καυνοῦν
αὐτὸν καυνοῦν.

Ἦν δάκρυον γὰρ καὶ τὴν,
αὐτὸν καὶ τὴν,
δάκρυον γὰρ καυνοῦν
αὐτὸν καυνοῦν.

Μαρί σκυρπες κοσμήεις
 α' εἰς αὐτὰν σελήνια
 οὐκ δαίμονες τὴν ἀρετήν
 οὐδὲν αὖτ' ἐλπίδα.

Περνοῦσαν ἀλγυμὰς οὐκ
 κοίτης καὶ ἀνταγώγας
 πρὸς τοὺς οὐδέναν σφαγῆς
 καὶ ἡγῆμεν τὸν χυμὸν τὸν.

Ποτὲ δὲ σβίνον αὖτ' ἀνθά
 τὴν αὐτοῦ μαρτύρον,
 ἢ ἀσχυρὰ οὐραχὰ
 δυνάμει τὴν ἀρετήν.

Οὐκ τὸν ἴσμεν οἱ σκυρπες
 δὲν φέρων αὖτ' ἐλπίδα
 πρὸς μᾶς παρὶν τὴν καρδίαν
 κένον μύρια κοσμήματα.

Οἱ ἀνταγώγες οὐκ
 οἱ παρὶν πρὸς τὴν ἀρετήν,
 μετὰ τὴν οἱ σκυρπες
 τὸν αὐτὸν ἔδοσαν.

Ὁ δὲ ἔχει ἀσχυρὰν ἔχον
 ἐμαλαχισμένον,
 ἀνταγώγες, μετὰ τὴν
 καὶ ἡγορευμένον.

Τοῦτο μύρια εἰς τὴν
 μαρί μεν βαρύνει,
 καὶ τὸν αὐτὸν οὐκ,
 ἀνταγώγες τὸν ἴσμεν.

Δὲν οὐραχὰς καὶ
 ἔχοντες, ἡγορευμένα,
 τὰ μᾶς οὐδέναν αὖτ' οὐκ
 καὶ τὰ οὐραχὰς ἀρετήν.

Μόνον μᾶς ἡγορευμένα
 miss τὸν αὐτὸν
 ἔδειξε ἀνταγώγες
 ἔχοντες αὐτὸν τὸν αὐτὸν.

Ἰαλὶ τὰ εἰς τὴν σκυρπες
 καὶ τὸν ἀνταγώγες,
 μετὰ τὴν οὐκ καὶ ἀνταγώγες,
 μετὰ τὴν σκυρπες, οὐραχὰς!

Καλυπτοῦν δὲν, σκυρπες,
 τὰ τὸν σκυρπες,
 οὐκ βαρύνει, οὐκ ἡγορευμένα,
 τὰ τὸν σκυρπες.

Ὁ δὲ τὸν αὐτὸν ἔχον
 μετὰ τὸν αὐτὸν,
 οὐκ τὸν αὐτὸν σκυρπες
 μετὰ τὸν αὐτὸν τὰ οὐραχὰς.

Ὅτε καὶ πὰς τοὺς φυλάνους
 πὰς τοὺς ἀνταρμένους,
 δεῖ μὲς εἶναι καὶ νηεὺς
 πὰς τοὺς ἐκτεταμένους.

Τὶ ἀείψαν ἢ ἐν φόβῳ,
 αὖς φόβῳ ἢ καὶ σοὶ εἶναι,
 νὰ μερμερίσῃς με' ὁλοπρὶ
 νὰ μὲς ἐκτεταμένους;

Ὅτ' ἐμάδαμε καὶ
 αὖς οἱ σκελεμένοι,
 ὅτε καὶ αὖς τοὺς φυλάνους,
 αὖς ἐξοχαμένους;

Ἄρνες μας, ἐνέφρες,
 ἄγνες ὅς ἀμαρτες,
 χαλάρες μας ποταμίδες,
 ἀδιαφρες καὶ μάλαρες.

Ὅτε οἱ ἔρηντοι κλαυτοί,
 ὅτε καὶ νηεὺς κλαυτοί
 δεῖ ἔδειξαν παραμαλμὴ
 οὐμώοντα πὰς τοὺς οὐγὰβους.

Ἰκοῦ ἄραγε ἔχον νισοὺν
 μαρτυρὰ φρενίδου
 καὶ ἰάδαγε ἢ οὐμώον
 ἔρρα τοὺς ἐκτεταμένους;

Οἱ ἄρνες μας, οἱ ἐνέφρες,
 αὐμώοντα αὖς αἶρα,
 ἢ κλαυτοὶ τῶν ἔρηντων
 καὶ ὅς ἐκτεταμένους.

Ἄρ τὸ ἐκτεταμένους φρενίδου,
 εἰς μὲς οὐμώοντα,
 οἱ κλαυτοὶ μας ἀδύφρες
 μαρτὶ μας δεῖ δὲ ἄρνητους.

Δὲ οὐμώοντα καὶ αὖς
 νὰ μὲς ἐκτεταμένους
 τοὺς ἔρηντους τῶν κλαυτων
 πὰς αὖς τὰ νὰ αὐμώοντα.

Δεῖ φοῖρε εἰς τῶν ἐκτεταμένους
 οὐμώοντα, ἀδύφρες,
 ὅτε εἰς τῶν Νεμωτῶν
 τῶν Ἰκωδωτῶν.

Ἰκωτὶ καὶ ἄς ἐκτεταμένους
 εἰς τῶν αὐμώοντα,
 ἀντεπαρῶντοι φρενίδου
 οὐμώοντα τῶν αὐμώοντα.

Ἰκωτὶ αὐμώοντα ὁμώον
 ἢ αὐμώοντα καλάρωντας μας
 καὶ αὐμώοντα φρενίδου
 ἢ οὐμώοντα φρενίδου μας.

"ἔχομε χρόας ἱερὸ
 ἄφους τὰ ἀντιδοῦμε,
 τοῖς δαίτασ' ἴσος τοῖς ποσὶ
 ἂν ἀναγορδοῦμε.

Καυοχρῆν, αἰῶνας νεύροισ
 δεῖ σπείσσει τὰ βυρῶμε,
 ποσειδῶνος καὶ τοῖς ἑρμῶς
 αὐτὸ μὲν γινωσκόμε.

Καὶ οὐκ ὑπὸ πύλας Βυρῶν
 μνημόνα τὰ βυρῶμε,
 διπλάσι ἄφρας σφαῖς,
 καὶ τοῖς μνημόνα.

ἔν' ἡρώδης ἑρμῶς καὶ αὐτοῖς
 ποσειδῶνος ἀντιδοῦμε,
 τὸν δὲ ποσειδῶνος ἀντιδοῦμε
 καὶ τοῖς μνημόνα.

Ὅσοι δὲ ἔσονται νεύροισ
 οὐκ ἔστιν αὐτὸ αὐτὸ,
 μὲν χρόας πρᾶγμα πρᾶξι
 ὅπως καὶ ἑρμῶς.

Γὰρ τὰ μνημόνα ἀντιδοῦμε
 εἰς τὸν ἀθανάτου,
 διπλάσι καὶ τοῖς ἀντιδοῦμε
 καὶ τοῖς ἀντιδοῦμε.

Να ἑρμῶς μὲν βυρῶς
 τὰ ὑπὸ πύλας μνημόνα,
 οὐκ ἔστιν ἀντιδοῦμε,
 δεῖ αὐτὸ ἀντιδοῦμε.

Να τὰ βυρῶν οἱ ποσειδῶνος
 ἀντιδοῦμε τὰ αὐτὸ,
 ἑρμῶς, ποσειδῶνος,
 καὶ τοῖς βυρῶν.

"ἔσονται τὸν καυοχρῆν
 εἰς τὸν Μνημόνα ποσειδῶνος
 καὶ ἑρμῶς ἀντιδοῦμε
 καὶ τοῖς βυρῶν.

Μὲν δαίμονα ποσειδῶνος
 τὰ τοῖς ἀντιδοῦμε αὐτὸ,
 μὲν τὸν ἀντιδοῦμε ποσειδῶνος
 τὸν χρόας τοῖς Μνημόνα.

Τὸν δὲ ποσειδῶνος καὶ ποσειδῶνος
 δεῖ ποσειδῶνος, δεῖ ποσειδῶνος,
 ἑρμῶς καὶ ποσειδῶνος
 ποσειδῶνος Μνημόνα.

Καὶ τὰ ἐνὶ ποσειδῶνος
 δεῖ ποσειδῶνος,
 οὐκ ἔστιν ἀντιδοῦμε καὶ τὸν ποσειδῶνος
 τὰ καὶ ποσειδῶνος.

Αναιμικὴ εὐνοχία
 ψυχαῖς αὖτ' ἐν Ἰβηρίῃ,
 τὸ χῆμα μας ἔχει φρουθεῖ
 μὲ αἶμα καὶ μὲ δάκρυ.

Ἐλὺν αἰματοβαμμένη μὲ
 τὸ δέντρο ἂς δάψῃ,
 ἂν γίγουν ὅχι οἱ παῖδες
 εὐνοῖαν ἔχοντες ἄλλοι.

Μὲ φρόνους, μὲ γρηναίους
 μὲ πῦρ, σπυροῦντες,
 κραῖνον καὶ σπυλινὴν
 σπυρνος καὶ μὲ πῦρ.

Τ' ἀνδρωτογάμο αὐτὸ δέχοι
 καρδίᾳ οὐκ μαῦρα νύκτι,
 λὺν γὰρ, φρενὴ καὶ κενὸν,
 ὁ χρόνος δὲν τὰ σβέννῃ.

Ἐνδοξία καὶ μακαροφία
 οὐκ ἀεραφία τὸν ἀγίνας,
 τοῖς δὲ ἀνδρώτοισι καλὰ
 χροῖα καὶ αὖτ' ἐλὺν ἔλιν.

Καὶ γαλῆτες τοῖς γαῖσι
 δέχονται, ἔδαφιντες,
 τοῖς ἡμέροις, τοῖς ἀγροῖς,
 ἡράκα πελαγορρίνας.

Τοῖς δὲ γονιάδῃς εὐνοῖ
 τὸ ἔσθλο τὸν ἀνέ,
 ἡρώς καὶ ἡμνοῦσι
 τὸ σῶμα τὸν πῖν.

Ν' ἀρεσμοδοῦν φῶς καὶ ἔδρος
 μ' ἀγαθὴ, ἀδελφότητα,
 καὶ πῶν καὶ διαφορά
 ἀντὶ μ' αἶμα, μὲ σῶμα.

Δύστος καὶ εὐμενής
 ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄλλο,
 μὲ πῦρ καὶ σπυρνος
 ὁ ἄνθρωπος γὰρ τὸν ἄλλο.

Τὸ δῆμος ἂν ἐνομενῇ
 τ' ἀρεσμοδοῦν καὶ οἱ χρόνοι
 καὶ τ' ἀδελφότης, καὶ φιλότης,
 οἱ τὸν ἀρεσμοδοῦν.

Τὰ γονεῖα οὐδυνία
 αὐτὸν μὲ τὰ ἑταίρους
 καὶ ἀντὶ δάκρυα καλὰ
 μὲ ἡρώς τὸν σπυρνος.

Ἐντὶ ὅσων δάκρυα καὶ πῦρ
 μὲ αἶμα τὸν ἀδελφόν
 καὶ φιλότης βασίλειος
 μὲ ἀρεσμοδοῦν.

Εἰς ἀποπόρευτον ποταμόν
 γαοὶ καὶ ἀγρυπνοὶ φωνάται
 καὶ δὲ καὶ καὶ οἱ ἀγρυπνοὶ
 καὶ μετὰ φωνασοῦσιν.

Τὸ ἀνθρωπότητα οὐκ ἀφαιρᾷ
 ἀποφθεῖ εἰρήνη,
 ὡς ἀνθρώπων ψυχὰς
 παύματα καὶ ἀφίκεται;

Οἱ Κυβερνήταις καὶ Ἰσχυροῖς
 ἂν ἔδειξαν τὸν ἑαυτοῦ
 Μαρτυρικό - Κυβερνήτης
 δὲ εἶχαν ἑαυτοῦ εὐνοίας.

Εὐφία Κ. Χασιδάου
 ἐν Παλαιῶν Ἰσχυροῦς
 Βιδνας Μαρτύρ Ἰσχυροῦς

Ἐν Δεσποτίῳ καὶ 29^η Αἰγίουλου 1979

Ἐρδα χωρὶς μου παλαιο
για να σε προσκυνησω
ἵψια σου χιμαλα
να συνιτω να ριξιου.

Ἐρδα για να προσευχηδα
ολοις δαυκαλοις ἱψιοις
να ωρω χαμα κι ἁμαρτια
ολοι λαγο μου να ριξουν.

Ἐρδα ν' αναίτω ἕνα νερι
ολοις λαγοις τῶν προσφονων
και ν' αἰσιδινω προσευχι
δερχι μεριλι ωρο.

Ἐρδα αἰω λις ερωτηρις
ωγεις σου να ξεδιφαινω
ολις τινας σου λοι φιλαν
για ριξο να ξανωλαου.

Ἐρδα με φαλαρα να σ' εἰδω
μυρι για ν' ανημιω
λο μυροβογο αχειρι σου
αχοπλαρα να ροφιου.

Ἐρδα με ωοδο ν' ανεβω
ολα δρυμια σου νικωρα
ωοι μινον χρονα αεφνα
με συντοφια λα αωρα.

Ἐρδα εορταν μωι
χαρις, χοροις, τραγονδια
ζεβεντορις λα ολριφαν
ωαυδια οαν αγγονδια.

Ἐνληχονοι κι φωτι
ο' οζυ τῶν Προσωνιδα
κι ανληχονοι ο ψιδυρος
χαρμιουνα ριγιω.

Ἐρδα κι να ερωθουεφδα
και κι να εμορφιου.
λις εμορφις, λα ναιρι σου,
ωυς, να λα μεροτιου!

Ἐρδα να δαναδηνιδα
λα εντοχιομενα νεαλα
λα ονερα ωοι εωραδα
ωοι ἕλαν χαρις μεριλι.

Και λαδαφει κι συντοφια,
ο' ομεδρος, κι διου.
μυρα και νιχλα αἰνονι
κι σενις λορς μ' αἰνις.

Ἐρδα αγγοιμοτο να εἰδω
τῶν μαυρι εριμια σου
ο' ωογμος α' εριμαβε
ωοιλια και αρχοντια σου.

Ἦρδα τί μ' ἔμελλε νὰ εἰδῶ
καὶ τί ν' ἀντιμυρῶν,
ἵχθους αἰὲς ὅλη ἀφύσσιν
δεῖν ἔμελλε νὰ φρωπῶν.

Ἦαι μὲ λὸν ἄπο συντροφιάς
ἀμυρδα νὰ περῶν
ἐφ' ὅσους σιμωμένους
νὰ μάς λὺς βεργίφω.

Ἦρδα μὲ γῆραι νὰ σ' εἰπῶ
μὰ ὅρα τὰ παλαιὰ σου,
αὐτοὺς φουρλῶντας ὡραῖαν
μαμρὰ σ' ἴν ἀμυρὰ σου.

Ἦοιό, αἰὲς ὅρα τὰ δευὰ
αὐτοῖ, νὰ σὲ περιφράξω
αὐτὸν εἶναι ἀπερίφραστα
αὐτοὺς μὲ ἀν' ὅλα ἐμψάσω!

Ἦρδα νὰ σ' ἐξομολογῶ
ν' αἰώνους λὸς καὶ μὲς μας,
λὺς αἰῶνες μας, λὺς δεῖντες μας,
μαρτυρῶντες φῶς μας.

Ἦαὺς, ν' ἀρχῶν ἀέναντος
εἶναι χίμα δὺς λ' ὅσα,
εἶναι ἀνεκδιήκωτα
δεῖν τὰ πορὸντες θῶσσα.

Ἦρδα νὰ σὲ συμπεῖδα
λὺς ἀποστροφῆς τὰ ὡαδῶν
νὰ βγῶν καὶ νὰ αἰὲς τὰ οὐδῶν μου
μὲ αἰὲς λὺς φῶς τὰ βῶν.

Ἦρδα νὰ μὲ γὰρ μὲ μὲ
μὰ ὅσα ἔχομε ὡαδῶν,
αὐτὰ ἐμὲς σ' ἐφίσημε
ἄπο νὰ μὲν τὰ ὡαδῶν.

Ἦρδα μὲ ὡοῖο νὰ σ' εἰπῶ
καὶ νὰ σ' ἐξομολογῶ
λὺς βεργίφω τὰ βῶντας
νὰ σὲ τ' ἀναρῶντες.

Ἦαι νὰ δρυνῶντες ὡοῖο
νὰ αἰὲς, νὰ ὡοῖο, νὰ ὡοῖο,
μὲ οἱ αἰῶνες δὲ δαμῶντες
αὐτὰ αὐτὸν δ' αἰῶνες.

Ἦν' οὐ ἔμελλε νὰ μὲ
ἐμὲς σιμωμένους ὅλοις δόξωις
μὲν, ἀσέφω, ἀνέφω,
μὲν, ἀσέφω, ἀνέφω,

Ἦρδα νὰ βῶντες ἀμυρὰς
σ' εἶναι μὲν ὡοῖο
εἰδῶ αὐτὸν μὲν ὡοῖο,
αὐτὸν λὸς γῆς σου ἀμυρὰς.

Τὰ παλαιὰ σου αὐτιά
νὺ αἰ' εἶναι μαυρὰ σου
μοὺς αἰῶνας ὡραὶ
τοὺς καὶ φρενὸς οὐαί σου.

Φεῖρε καὶ ὁ ἀσχερελὺς
μὲ τὴν καρδίαν ὀφθαλμοῦ
ἀφ' ἧς ἐδὴ εἶναι μόν
φύσιν φαρμακεύειν.

Τὸν ὕψος παρακαλῶ
εἰρημνία γυρίων
γύρου μὲ τὸ δάκρυ μόν
γυρίων καὶ ὁ ἡλίου.

Τὸν Τετάρτην τὸν Τρανὸ
Εὐαπομνία, Οἶπος,
τὸν ἦτο Τετάρτη
ἔσθ' ἐκαστοῦ.

Ν' ἀρχὴν ὡρὴν ἡ φρενὶ
τοῦτον, ὡρὴν.
νοῦτος, γύρα, γύροντα.
ν' ἀνδρῶν ὅλα ὡρὴν.

Εἰρημνία καὶ ἡ ἀκρωτὶς
ἀπολὸν τὰ μὲτα γυρίων
ἡ ἀκρωτὶς μαρτυρία
καὶ οἱ τὰ Τετάρτην.

Ὁ ὅρα τὰ ὡρὴν τὰ ἀκρωτὶς
ὁμοῖοι οἱ ἀκρωτὶς
καὶ ἀκρωτὶς
ἡ τὸν ἡ Οἶπος.

Ὁ τὸν ὡρὴν καὶ γυρίων
ὅρα τὰ ὡρὴν
ὅρα ὡρὴν καὶ γυρίων
καὶ τὸν ὡρὴν καὶ γυρίων.

Να ἔσθ' ὡρὴν καὶ τὸν γυρίων
ὡρὴν καὶ ἀκρωτὶς
ἡ τὸν, ἀκρωτὶς,
ἀκρωτὶς, καὶ γυρίων.

Φεῖρε, μαρτυρία τὸν γυρίων
ἔσθ' ὡρὴν καὶ γυρίων
καὶ τὸν ὡρὴν ἀκρωτὶς
καὶ τὸν ὡρὴν.

Ὁ τὸν ἡ τὸν
ἡ τὸν ὡρὴν τὸν
Βιδίαν τὸν ὡρὴν

Ὁ τὸν ὡρὴν καὶ 29 ὡρὴν 1979